

לזכרם

לייבל אריאל זײל

סעד

עומדים אנו להיפרד ממך, לייבל, וללוותך בדרכך האחרונה. קשה לנו עדיין להאמין שלא נשמע יותר את צחוקך המלבב, שלא נוכל להאזין יותר לאנקדוטות הרבות שהיית מספר לנו, ושמוכּוּן הורגשה האווירה של הסביבה שממנה באת אלינו. לא הפסקת לספר לנו על בית אביך החם והדתי וגם הציוני.

על יוסף הצדיק מסופר שבהיותו רחוק מבית אביו וחשוף לתרבות מאיימת, ראה את דמות אביו בחלום. דמות זו ליוותה אותו בכל התמודדות והיא שעזרה לו לשמור על הזהות המקורית שלו. לייבל, כיוסף הצדיק ידעת להעביר את רוח אבא בכל דרכיך ולהנחיל דרך זו גם אל ילדיך ונכדיך. נולדת בברלין וביתכם היה ברחוב גרנדישרטסה המפורסם, שהיה המבצר של יהודי פולניה ושאליו ברחו לפני מלחמת העולם הראשונה ואחריה בבואם לגרמניה. הרוח שספגת בבית אבא ובסביבה הזו שימשה לך כבסיס להמשך דרכך.

דרך ארוכה עברת עד הגיעך ארצה אלינו לנתניה. ב־1938 גורשת עם משפחתך מגרמניה לפולניה. הצטרפת להכשרה של יוצאי הבחי"ד בביאליסטוק, ומשם עברת לליטא. פה נפרדת ממשפחתך כשהצלחת להשיג אשרת כניסה לארץ־ישראל, ורק אחותך ניצלה והצליחה להגיע מאוחר יותר ארצה. דרך רוסיה, טורקיה, לבנון – הגעת אלינו בשנת 1941. את ראשית צעדיך בארץ עשית במקווה־ישראל, במסגרת עליית הנוער, ואחרי שנתיים הצטרפת סופית לקבוצה. היית בין הראשונים בסעד, והיית הבנאי שבנה את המבנים הראשונים. היית גאה על הזכות הזו שנפלה בידך, ובמשך כל השנים לא הפסקת לספר על התקופה הזו.

מסיבות בריאות היה עליך לנטוש את עבודת הבניין. עבדת כמחסנאי במוסך ומאוחר יותר עברת לשער־הנגב. בינתיים הקמת עם אינס משפחה לתפארת. היית איש משפחה למופת, אולם מעל הכול סבא למופת. לא מעטים התפעלו מהאהבה ותשומת הלב שהקדשת לנכדיך. ביתכם היה להם בית חם ואוהב.

בשנים האחרונות עברת לעבוד בסיפן. ממחסנאי ראשי בשער הנגב, שבו היה לך חלק נכבד בצמיחתו ממחסן קטן למחסן אזורי מרכזי, ובו זכית למעמד עצמאי – עברת למקום עבודה שבו השתנתה עמדתך העצמאית. אולם כאיש בעלת חכמת חיים מיוחדת, ידעת להתמודד עם השינוי הזה ומצאת מהר את מקומך במפעל. חכמת החיים הזו גם הביאה אותך ללימודים באוניברסיטה.

לייבל, לא נשכח את המאמצים העליונים שהקדשת אתה ואינס לשיקומו של אסיר משוחרר. גם מבית המדרש לא נפקד מושבך. תמידים כסדרם השתתפת בשיעורי הגמרא בשבת בבוקר ובאמצע השבוע. תמיד עם הערות מלאות חן והומור שהכניסו שמחה בלב החבורה הלומדת.

לפני חצי שנה חלית במחלה ממארת. והיו בתקופה זו עליות וירידות. לא פעם היית מיואש, אולם המסירות ללא גבול של משפחתך עזרה לך להתגבר ולהמשיך. זכית לחזור לעבודה וכולנו היינו מלאי התפעלות שיכולת למחלה. לייבל, עם אישיותך המלבבת, מסירותך למשפחתך, התמסרותך לעבודה ויושרך – כך נזכור אותך. אין מלות נחמה למשפחה הקרובה, לאינס, לילדים ולמשפחתם – כי אם שהשם ינחמכם עם שאר אבלי ירושלים.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

דברים שנאמרו בהלוויה על־ידי שמחה יזידיה

ציוני דרך

נולד: ברלין, גרמניה 1923

יצא להכשרה: 1938

עלה לארץ: 1941

הצטרף לקבוצת: 1941

נישא לאינס תבדל"א: 1953

נפטר: כ"ז תמוז תשנ"ד

6 ביולי 1994